

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, ptes. 8: 6.ª, 4-ptes.: 12.ª, 2 pta

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Parlem de Granollers

Sí; parlem-ne un xic del nostre poble, endarrerit precisament per veure fracassar totes les més lloables iniciatives que, per a donar-li vida i nom, han fet quelques vegades els estols de caps calents que estimen a la seva vila nadiua i voldrien que's deixondís del sòn en que dorm postrada.

Granollers, parlant de cultura, està quasi a l'altura d'un país verge. A mí'm sab greu sols el pensar-ho; però és així. No té ni una sola entitat que de debò fassi cultura i són inútils els esforços dels que, somniant en dies de ressorgiment per a la seva volguda petita patria, treballen afanyosament per al seu engrandiment, fins que cauen defallits, perdudes les il·lusions i les esperances en un avenir esplendent.

Un anorreant pessimisme embolcalla les idees i moltes d'aquestes, que podrien surar, posades en el terreny de la realitat, queden recloses en les parets d'un cap somniador, que pensa en un demà que mai arriua i que, al contrari, l'allunyen de la vida real cada cop més.

Analitzeu totes les societats de Granollers. En l'una, ball; en l'altre joc; en l'altre, ball i joc i en la de més enllà, ni tant sols se senten els seus batecs. Arreu impera l'excepticisme més defallidor i totes les voluntats s'anul·len davant del record d'altres fracassos.

Sembla mentida que amb l'importància que podria tenir Granollers i malgrat l'esperit lliberal del seu poble, sempre's vegi igual; sempre fred, embolcallat en un sudari fosc, que'l lliga de mans i peus, fent-lo

romandre agegut en una xiroia vall, tota plena de flors i d'alegríes!...

La vella Granularia, destinada a ésser una reina de riquesa per a la forta Catalunya, ha degenerat, després de forses segles, en la freda Granollers, vila somorta, sens ideals que l'ennobleixin.

Pot-seruso paraules massa crües.

Pot-ser en aquests moments estic preocupat per la visió d'un Granollers fred, i a mí, de natural optimista, se m'ha encomanat el pessimisme que enfosqueix actualment a molts esperits joves granollerins; però l'amor més pur me dicta aquestes paraules, i no me les sé quedar per a mí.

Entengui's que no considero pas culpables de l'endarreriment de Granollers a tots els vilatans. Crec que la causa ha sigut sempre aquest caciquisme polític posat en pràctica pels que, per ocupar lloc preminent en la vila, tenen l'obligació de cuidar-se'n un xic, escampant més instrucció, més cultura i més enlairats sentiments, deixant de banda les lluites personals, orfes de sentiments nobles i enlairats, que sempre han sigut la cleda on s'han aturat les idees (perquè a Granollers encare's pensa) que havien de contribuir a l'enaltiment moral del nostre poble, fins a igualar-lo a altres, germans seus, que li han passat davant.

No tenim pas d'esmentar fets. En la memoria de tots viuen els ocorreguts darrerament, que proven massa bé que si'ls homes de Granollers podesin ésser tant lliures com lliberals i el jovent pensés tant com are's diverteix, estic segur que's desferien les cadenes que empresonen les voluntats i veuríem al nostre poble, gran, enlairat i lliure, sobre tot lliure.

Fa poc, una gentil pianista, conveïna nostra, m'ho deia:

— A aquí, no se sent l'art, ni hi hà cultura. El jovent, no diu més que vulgaritats; és ben incapaç de comprendre i sobre tot de sostenir una conversació que pugui un xic d'arràn de terra. Ens manca çò que s'anomena espiritualitat. —

Ja veieu, doncs, que no soc jo sol que ho dic. Almenys sé que som dos queensem igual.

ESTEVE SARROCA

De política municipal

Les escoles de segona ensenyança

Un novell acord de l'ajuntament, ens fa aixecar a protestar davant del senyor alcalde per la feblesa que ha tingut de deixar-se caure en la trampa de la gent reaccionària, d'aquella gent que, a especie de fura, està furgant sempre per sota terra per a aconseguir els seus fins, que són el domini de l'humanitat.

L'ajuntament sembla que vol concedir unes beques de les classes de segona ensenyança per a que la gent menesterosa tingui facilitats per a cursar dits estudis. Aquestes beques, al nostre entendre, no són tal cosa; no és més que una subvenció disfrutada a favor dels Pares Conventuals que (aprofitant sempre l'ocasió) venen d'un quant temps ensa, dedicant-se a l'ensenyança de dits estudis.

Ja d'ajuntaments anteriors havien intentat, dits senyors, recabar una subvenció; però mercès a les protestes que a son degut temps foren sostenides per part del nostre poble; se privà que Granollers tingués d'anar a raure, per una de les coses més essencials del desenrotllament dels pobles, a la gent entorpidora de la marxa del progrés.

Però el què allavors no'ls fou possible aconseguir, pensen obtenir-ho are. Els Pares Conventuals, segons acord del consistori, ensenyaran la classe de batxillerat a varis alumnes per compte de l'ajuntament; i això no ho podem consentir de cap manera, ja que resignaria un atraç en les idees lliberals d'aquesta vila, que no és mereixedora d'aquesta usurpació.

Tingui present, el senyor alcalde, que és bastant considerable la suma de 4.000 pessetes,

que figura en el pressupost, consignada per a ensenyança superior, la creiem suficient per a poder organitzar una escola i no donar-ho a una gent que encare som molts els que no sabem si estàn en condicions, ni si han complert lo reglamentari en tot mestre que's dediqui a dit ensenyament.

El càrrec de mestre de segona ensenyança, com tot altre càrrec, ha de recaure en homes que tinguin els seus estudis i la seva carrera; que hagin passat pels requisits que marca la llei, que estiguin organitzats com tots els demés ciutadans, que tinguin obligacions i que amb el seu petit o gran esforç treballin per al bé de la societat. No ha de donar-se, càrrec tal, a una gent sens organització familiar, sens obligacions que atendre, i que tot el bé que vulguin a la societat, sigui'l d'haver-se'n retirat per a viure apartats d'ella, egoïstament.

Les idees republicanes, de que sempre ha fet gala l'actual arcalde, és el que no permet de cap manera posar en pràctica dit acord; ni les declaracions lliberals i democràtiques que han estat programa d'aquest ajuntament, permeten que oficialment s'apoiï l'escola dels Pares Conventuals. Per això, nosaltres els preguntem: Senyors lliberals, ¿a on és la seva democràcia? ¿A on és la llibertat que testimonien amb la creació d'escoles neutres? ¿A on és el bé dels treballadors, si vostès prefereixen protegir als homes que voluntàriament renunciïn a crear una llar, en lloc d'apoiar als que s'imposen l'obligació ciutadana de treballar per a donar pa a la família que tenen constituïda?

Els senyors lliberals demòcrates han caigut en un erro; portant aquest acord a la realització, demostraran que sols fan *alardes* de llibertat en circumstancies que veuen que'ls ha de ésser favorable a certes conveniencies. Però davant de l'injustícia que ara s'està fent al poble, s'alça la nostra protesta. I si malgrat nostra protesta no's deslliga a Granollers de tot compromís i no se li dona'l col legi de segona ensenyança a que té dret, serà allavors que tot el poble's cuidarà de que no trepitgin els seus drets.

RÀPIDA

JOGUINES — *Es la diada. Els nins reben els presents dels seus respectius Reis d'Orient. Els béls somnis dels infantons, en aquesta dia des, són l'única realitat viventa en les hores que van transcórrer depressa, vertiginosament, per als homes grans, amb quietud des esperant per a l'alegre mainada que espera...*

Fins tot sembla infantil en aital sojorn de la commemoració bíblica. La política, sobre tot, apar disfregada per un gest infantivol d'inconsciencia col lectiva. Adhuc el teatre internacional sembla un verdader teatre d'infants on s'hi representa... la joguina de la Pau

Coses de l'Orfeó

Insistint

Ja han passat tres setmanes que don Francesc Torras Villà va prometre una reunió general de socis de l'«Orfeó Granollers», per a tractar de l'injusta suspensió de soci protector

de dita entitat, dictada contra'l nostre company de redacció, l'Amadeu Barbany.

Ja fa vintiún dies que'l senyor Torras va dir que abans de vuit dies en Barbany podria apel·lar-se en contra del càstic que se li ha imposat.

Fins ara, havíem donat algú valor a les paraules d'en Torras; d'avui endavant, haurem de deixar que'l vent se les emporti.

Degué creure ell que, un cop acabat de des-empenyar el seu càrrec de president de «L'Unió Lliberal» i de l'«Orfeó», els que el rellevessin ja s'apanyarien. Bé, molt bé; al lí i al cap això és molt natural en els senyors que usen *diplo-macia* de la fina en tots els seus actes; però ara nosaltres advertim al nou president, en Joan Montañà, que no estem disposats a que'l Comitè de l'«Orfeó», l'organisme director d'una secció de «L'Unió Lliberal», presidit per qui ha blasonat més de demòcrata en aquest poble, pugui castigar a un soci pel sol fet d'haver censurat la conducta social del que fins fa poc era president de l'«Orfeó», pugui suspendre dels seus drets a un soci, perquè ha dit que la gestió del president era funesta i d'una gran ineptitud.

Ja ho sab, doncs, el senyor Montañà: una de les seccions que vostè presideix, va castigar a un soci pel sol fet d'exposar el seu criteri; pel sol fet de criticar l'actuació d'un home que'l dia que'ls plagui deixar-nos parlar en plena reunió, se convencerà tot hom de si tenia o no raó el nostre company i amic, al dir el que deia.

Vostè, senyor Montañà, que és republicà i que, com a tal, deu creure en la llibertat de pensar i en el dret de defensa individual i col·lectiva, no deu permetre, per cap motiu, aquesta manera tant arbitraria de procedir.

Creiem que, per a donar fe dels seus ideals, farà efectiva la promesa del que'l va precedir en el càrrec que avui desempenya, i que, com ell no *escorrerà'l butxo* a l'hora de practicar la llibertat i democràcia que tant se predica.

Si no se'ns vol donar la reunió promesa, que's digui i en demanarem una altra.

El Casal de la Llibertat a Granollers no ha de tirar vels per damunt de les anomalies comeses pels que ocupin càrrecs: molt al contrari, deu deixar que s'aclareixin coses i, sobre tot, com a lliberals, deu haver de respectar els drets de lleítima defensa que a tot-hom li pertiquen.

Per a avui, prou; tant sols ens resta recordar als que governen l'«Orfeó», que no estem disposats a aguantar i a callar, sino que arribarem fins allà on sigui necessari, per a fer-nos respectar en nostres drets, en la defensa d'un company ultratjat.

ASPECTES DE LA GUERRA

(Del nostre redactor-corresponsal a París)

ELS NEUTRES DAVANT LA GUERRA

Vet-aquí al president Wilson, acompanyat d'alguns comparses, en l'escenari del teatre de la Guerra, habillat de Josuè i amb pretensions de parar novament la marxa del Sol, per a evitar el cap-vespre del militarisme prussià i així consagrar la seva victòria davant del món actual i davant de les generacions del pervindre.

¿Com és això?

¿On és el vostre panfilisme imperturbable?

Foren cegos i muts quan els exèrcits de la llibertat reculaven, ametrallats a Bèlgica i a França; foren cegos i muts quan les cadenes s'estrenyien sobre les petites nacionalitats esclavitzades.

¿A què veniu, ara?

Havem dormit tant fort, durant dos anys i mig, que no vos despertà'l tronar del 42 alemany, ni vos despertà'l cançiller de l'imperi, quan en veu ben alta digué que la necessitat no té llei i que'ls tractats són troços de paper; havem restat impassibles davant l'odiosa violació de la frontera belga pels satèlits del kaiser; havem seguit incommovibles davant l'espantosa matança de patriotes belgues, serbis i francesos que posaven solament la muralla del seu entusiasme i els seus pits descoberts davant de l'immensa màquina militar prussiana.

¿Per què sortiu, ara, a parlar de sentimentalisme?

¿Per què veniu a preguntar a les nacions aliades els fins de la seva guerra, vosaltres que deixàreu que Alemanya, en plena potència militar i financiera, descarregués la brutal tempesta sobre Europa, sense preguntar-li les raons que tenia per a fer-ho, sens demanar-li's fins que perseguia?

¿Per què preteniu intervenir, en l'hora suprema en que la metralla lluita contra la metralla, en que comença a entreveure's el sol de la victòria del dret i de l'humanitat, en que la fam i l'impotencia comencen a rosegat les entranyes dels imperis centrals?

¿Veniu, per ventura, a fer una reproducció immensa d'aquella lluita de Montiel, que costà la vida a don Pere I de Castella, reservant-vos el paper de Duguesclin?

Valia més que seguissiu dormint, en lloc de venir a actuar de partiquins en les maniobres estratègiques de l'Estat Major del kaiser; valia més que callessiu, en lloc d'adquirir la responsabilitat possible d'una pau sotmesa sempre a la voluntat d'un sobirà amb enveges imperia-listes.

Avui la vostra intervenció és un sarcasme. Les vostres mires sentimentals, són mires egoïstes; les vostres pretingudes negociacions, són intrigues. Si així substituïssiu les paraules estariem més aprop de la sinceritat i de la certesa.

Afortunadament per a les generacions futures, ha fallat la vostra maniobra prò Germania com fallaren els seus canons davant dels forts invencibles de Verdún. França fa cada jorn nous sacrificis: calefacció, llum, aliments, tot lo més indispensable va mimvant i va encarrint-se; en els hospitals segueixen entrant-hi mutilats per obusos, per metralla, per bales de fusell; en el front, segueixen els soldats enfonsats en el fang, lluitant contra'l temps i contra els *beches*; comerç, navegació, indústria i agricultura marxen com Déu vol...

I, malgrat tot, el poble no vol la pau alemanya; aquesta pau que's conservaria sols pel temor als armaments de l'enemic, que seguirien creixent, creixent, absorbint sempre les més imperioses necessitats de les nacions futures.

Torna-te'n, Wilson. El sol ha de seguir la seva ruta.

No sou vosaltres, neutres, —que, com corbs, vos heu engraiat a costa de la sang dels martres, — els que heu de parlar, sino aquells que, a prop de les llars apagades, passen fam i fred; aquells que treballen i que lluiten per a aguantar dinasties de vampirs; aquells que sos-

tenen el pes de les cadenes i sofreixen la més espantosa esclavitut.

Aquests, aquests han de parlar, i portaran la pau.

I la justícia.

F. MONTAÑA

NOVES

DIADA DE LA LLENGUA CATALANA. — Ahir va celebrar-se a Barcelona aquesta esplèndida manifestació patriòtica. Nostres companys de Redacció en Valentí Turu i en Joan Lletget, representaren a RENOVACIÓ i a l'estol de joves patriotes que conreen l'ideal nacionalista i republicà en aquesta vila.

ÀPET CELEBRAT. — Dissabte prop passat la «Joventut Alhambrina» se reuní en fraternal banquet per a celebrar, com cada any, la seva existència. No cal dir que, tractant-se de jovent, durant el transcurs de l'àpet regnà la més gran alegria. Els brindis, a l'hora del xampany, foren dedicats tois a la prosperitat de l'agrupació. Els reunits arribaren a seixanta.

NOVA ORQUESTRA. — S'anuncia la formació, en aquesta vila, d'una nova orquestra que portarà per nom «Nova Artística del Vallès».

OBITUARI. — La setmana prop passada morí a Barcelona Na Rosalía Perera, esposa de nostre particular amic i company de premsa, en Manuel Fontdevila. L'acompanyem en el natural sentiment.

UNA VISITA. — Dijous passat estigué en nostra vila, enllestint assumptes particulars, el *leader* dels regionalistes catalans en Francesc Cambó.

BAIXA. — S'ha donat de baixa de la contribució, el nostre confrare d'aquesta vila, «El Vallès Nou». També se sent a dir que ha renunciat el càrrec de director en Felíu Vila i que, per aquest motiu, deixarà de sortir l'expressat periòdic. Veurem què serà.

DESERCIÓ? — Corren rumors de que'ls germans Marius i Claudi de Boët, se separen políticament del grupu que mena l'actual arcaide, en Francesc Torras Villà. Donem aquesta nova a títol d'informació.

LES ACERES. — Altra vegada en el consistori sembla que no s'entenen per la qüestió del *bordillo* i l'arregló de les aceres. Un comunicat de l'arcaldia, no obstant, anuncia que l'ajuntament facilitarà col·locat el susdit *bordillo*, a tots aquells propietaris que vulguin arreglar-les.

No està mal.

CONSTITUCIÓ. — El Comitè d'Acció de l'«Orfeó Granollers», ha quedat constituït en la següent forma:

President, Francesc Bassas Palaus.

Tresorer, Francesc Mañà.

Secretari, Josep Puigrodón.

Vocals, Joaquim Montaner i Pere Pascual.

Director artístic, Martí Llobet.

SENYOR ARCALDE. — Convindria que's donessin ordres apremiants per a que's netegés com cal el parc de l'estació i sos encontorns. Es una vergonya que tot-hom que arribi fassi els comentaris que'ns abstenim de publicar.

ARTICLE PROMÉS. — En un dels prop vinentos números de RENOVACIÓ publicarem un article d'actualitat política, del bregador republicà autonomista l'Angel Samblancat.

ARRIVADA. — Diumenge passat feu la entrada en nostra població el que d'aquí en endavant desempenyarà'l càrrec de rector de Granollers i degà del Vallès, doctor Josep Clotet, prebere. A la seva arribada hi acudiren bon nombre de polítics i altres personalitats de nostra vila. S'ha benvingut.

«LA CATALANA». — Han entrat a formar part d'aquesta orquestra, els bons professors de fiscorn i contrabaix respectivament, en Joan Vilà Ayats i en Josep Bataller. Felicitem a aital corporació musical per l'adquisició feta.

CAIXA D'ESTALVIS. — La sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha efectuat les següents operacions, durant l'any que acaba de finir:

Imposicions	722,305'06 ptes.
Reintegros	502,013'51
Diferència a favor	220,291'55

Llibretes noves	301
cancelades	55
Diferència en més	246 llibretes

EL NOU ASSIL. — Sembla que definitivament se pot donar per cert que, gracies a la esplèndidesa d'un compatriot, s'acabaran les obres del nou edifici assil que temps ha estaven paralitzades.

ATRAC. — El dijous passat va ésser saquejat el pis on té son hostatje social el «Centre Excursionista de Granollers», emportant-se varis objectes sense valor material. Sembla que aital fet pot estar relacionat amb l'enutjosa qüestió de la Copa Granollers, que vol emportar-se'l Centre Excursionista de Catalunya.

Ja passarà de taca d'oli!

ESPECTACLES

«Orfeó Granollers». — Concert extraordinari, en celebració del primer aniversari de sa inauguració : 31 desembre de 1916.

Esplèndid concert, Bella manifestació artística, que honra a l'Orfeó i a son mestre, Martí Llobet. El programa, fou variadíssim en extrem. Pot-ser pecava per massa. Dividit en tres parts, en la primera foren executades varis obres, conegudes ja del nostre públic. Totes foren interpretades amb forsa amor per part dels cantaires, excepte de «Corpus», que a voltes va decaure, i del difícil choral «La mort de l'escolà», que necessita de més ensaigs.

La segona part fou la més interessant per al públic, per la raó d'ésser tota ella consagrada a primeres audicions. El mestre Llobet ens brindà un programa bilingüe, suggestionat se-

gurament per les audicions que fa poc va donar a Barcelona l'«Orfeó de Graus».

Alabem el bon gust del mestre, respecte a desfogar els seus cantaires, provant-los llurs qualitats; més, vagi per endavant que, en l'actualitat, els orfeonistes no tenen encare l'educació musical necessària per a llençar-se a la crítica, a Granollers, i molt menys a fóra de la nostra vila. Necessiten encare una preparació i un estudi que no s'adquireixen tant sols amb l'entusiasme i sí amb les pràctiques de solfeig i vocalització. Bona prova'n fou l'interpretació de les hermoses «Cancions epigramàtiques», de l'Amadeu Vives, en les quals el mestre tingué necessitat d'aguantar als cantants amb el piano, sempre que la vocalització sofria un deixoniment respecte a la valor dels diferents passatges. No obstant, serveixi de paliatiu l'emoció que'ls dominava, sobre tot a les nenes, al veure's enfront d'un tant nombrós públic. Per fi, havem d'advertir al mestre Llobet, que les cançons catalanes eixiren de la gola dels orfeonistes més fluides, més expressives, més acabades. La llengua castellana, en nostres goles, és sempre un obstacle més a vèncer.

El chor de nens, en l'interpretació de les cançons d'en Mas i Serracant, estigué bastant defectuós, per la raó de que, tot cantant, estaven distrets, rient i mirant enla. Pot-ser aquest defecte era motivat perquè cantaven de memòria; més, no deixa d'ésser un defecte que s'ha de corregir.

El chor de senyoretes, amb més bona voluntat que afinació i justesa. Val la pena, també, de que cantin mirant-se al paper o, si no, no podran mai cantar soles.

L'acabament del concert el constituí l'interpretació, per primera vegada, del bell «Oh, quin bon eco!», que li fan falta moltes repassades, per a que'l cant suplementari produeixi l'efecte del verdader eco, del «Tannhäuser», que tingué una interpretació magistral, encare que'l metall de l'orquestra «La Moderna» ofegava bastant als cantors, i de la *reprisse* de «La Patria Nova», que no tenim empaig en dir que és la composició que interpreta més bé l'«Orfeó Granollers».

A mig concert, el conceller de La Garriga, en Salvador Fortuny, ofert una bonica llaçada en un bell parlament, que fou contestat pel president de l'«Unió», en Francesc Torras Villà.

«La Violeta Catalana». — Davant de nombrosa concurrència s'hi celebrà, en aquesta societat, l'anunciada funció d'ignocents, la qual fou un èxit per als organitzadors aficionats que dirigeix el nostre company col·laborador en Jaume Barmona.

Els assistents quedaren forsa complacuts de l'agradosa vetllada, puix en la paròdia de «Terra Baixa», que's representà, hi rigueren de debò.

—Per a ahir te sta anunciada, aquesta societat, la representació de les obres següents:

La comèdia «A la prevenció», el drama «Justícia humana!...» el sàmet «La dos joyas de la casa» i l'entremès «El chiquillo».

«L'Alhambra». — Per a ahir estava anunciat un benefici a favor del soci l'Ernest Sitges, que té la dissort de que'l govern se l'emporti lluny de sa llar.

Les obres que's posaren en escena son: el drama del nostre compatriot en J. Vidal i Jumbert, «L'hereuet de la ferreria» i la comèdia «Got per copa».

IMB. DE E. GARRELL. GRANOLLERS

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova

Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
en Postals, Objectes d'escriptori
i Perfumeria

Figurins:

París Elégant i La Femme chic

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PESSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: **DON ALFRED CANAL**

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIO
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0.60	0.95	1.50	1.50	1.00	12.50
2. ^a	1.10	1.35	3.00	3.00	2.00	25.00
3. ^a	1.60	1.85	4.00	4.00	2.50	35.00
4. ^a	2.10	2.60	5.00	5.00	3.00	40.00

NOTA IMPORTANT: El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes. satisfent una sobre-prima de 0.20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Arderiu Payerols C.^a

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15

Barcelona

¡No hi há més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin
altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

CLOTET

DEPOSIT DE LA CERVESA DAMM

Carrer de Barcelona, 16 i 18

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit

en

Articles de Pisa,

Bateria de cuina

Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima fixa
Domiciliada a Barcelona
Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30